

У име Оца и Сина и Светога Духа

Како се путник који ноћу путује радује, кад примети да зора свиће. Да се рађа звезда Даница да Исток почиње да руди. Јер очекује рађање новог дана, очекује сунце, које ће му обасјати његове путеве, његове стазе и помоћи му да стигне до свога циља. Тако и ми браћо и сестре данас се налазимо пред великим даном, пред даном великог празника Божића, рођења Господа Христа, а данашњи дан је као нека звезда Даница која се рађа да нам најави долазак новог дана. Зора је зарудела и ми се зато радујемо томе дану коме у сусрет идемо.

Недеља пред Божић посвећена је браћо и сестре светим Оцима. Христовим прецима по телу. Од Аврама, Исака, Јакова, преко пророка Давида, Соломона, преко светих пророка Исаије, Јеремије и осталих, преко првосвештеника Арона и Самуила и осталих светих праведника из Старог Завета, који су били носиоци праве вере коју је Бог дао у срце јеврејском народу, да је чува и сачува до доласка онога који је обећан. А обећан је Месија, обећан је долазак Сина Божијега на земљу, обећано је дакле спасење рода људскога.

Данас у светом Апостолу и светом Јеванђељу, помињу се многи од тих личности и истиче се њихова вера, нарочито у светом Апостолу. Вера којом су чинили чуда, затворили уста лавовима, пророк Данило у лавовској јами где је био бачен, нису га лавови дирали. Угасили пећ огњену три младића у Вавилону, били бачени у ужарену пећ, нису сагорели него су силом Божијом остали живи, и сведочили име Божије пред назнабошцима. И многи, многи други каже тамо, да би нам времена недостајало да набројимо све оне, који су вером живели у Старом Завету и који су нама оставили пример како треба живети.

Они, имали су веру у будућег Месију који је само обећан. Они нису имали Јеванђеље Христово, али су испуњавали заповести Божије које се садрже и у светом Јеванђељу. Они су дакле веровали и

спасавали се вером у долазак будућег Месије. А ми данас браћо и сестре, ми верујемо и спасавамо се вером у Месију који је већ дошао. У Христа који се родио пре 2015 година, у граду Витлејему у Јудеји. То је тај празник коме у сусрет идемо, то је та радост коју данашње Јеванђеље најављује, и објашњава како је дошло до рођења Христовога.

Помињу се преци Христови по телу, говорим по телу, иначе по духу он је Син Божији од вечности и у вечности, који су предходили Њему. Почевши од Аврама до Давида, четрнаест колена. Од Давида до ропства вавилонскога четрнаест колена. И од ропства вавилонскога до рођења Господа Христа, четрнаест колена. А рођење Господа Христа објављује анђео, најпре светој Дјеви Богородици се јавио архангел и најавио да ће она родити сина Божијега, и рекао: „надените му име Исус“. А Исус значи Спаситељ!

То је збунило многе и анђеле и људе, да девојка може да роди. Збунио се и Јосиф праведни који је био постављен за заштитника свете Дјеве Богородице, и свашта је помишљао као човек. Анђео је зато био послат с неба да му каже и објасни: „Оно што се у њој зачело од Духа је Светога. И родиће сина и надени му име Исус. Јер ће Он спасити род људски, од греха, смрти и ђавола.“ Као што је и пророк Исаија рекао на неколико стотина година пре рођења Христовога, он је видео пророчким очима својим и рекао је: „Ето, девојка ће затруднети и родиће сина, и наденуће му име Емануило, што значи с нама Бог.“ И заиста од рођења Господа Христа, са нама, са људима, поготово са онима који у Њега верују, са нама је Бог!

А ко је био пре Њега са људима? Ако није Бог а ко је био? Био је противник Божији, био је ђаво са људима и у њима. Сваки грех јесте пород ђавола, иза свакога греха стоји ђаво, а последица греха јесте смрт. Зато Христос и долази да спаси људе, најпре од греха, смрти и ђавола. Да ослободи људе тога ропства у коме су проводили од Адама па до Господа Христа. И данас браћо и сестре, ко може да каже: „са мношвом је Бог“?

Само онај ко целог живота се труди да живи по Јеванђељу Христовоме. Да извршава заповести Његове, да чини добро ближњима својима, пре свега да тврдо верује у Бога и у Свету Тројицу. Да се клони свакога греха, а ако нешто као човек погреша, да се зато покаје, да исповеди своје грехе, и тако да буде с нама Бог! Света Црква знала је слабост нас људи, да смо грешни људи, да смо слаби људи, немоћни људи, па је пред Божић установила пост од 40 дана, да би смо се постом, молитвом, светом Тајном покајања и исповести, и пре свега светом Тајном причешћа, удостојили, припремили за сусрет са Богомладенцем Христом. Јер онај ко се причешћује Господом Христом, са њим је Бог! Јер прима тело и крв самога Господа Христа.

И тако браћо и сестре, пост је на измаку, припреме смо ваљда завршили, припремили себе за тај радосни сусрет са Богомладенцем Христом, са новим животом, са животом по Његовом светом Јеванђељу! А вође имамо свете Оце из Старога Завета, како су они тврдо веровали и ако Господ није још био дошао. А ми сада немамо изговора за наше неверовање, немамо изговора за наше грехе, немамо изговора за непоштовање закона Божијега.

Нека би Господ молитвама светих Отаца, дао и нама данас, данашњим Православним Хришћанима, данашњим Србима, да схватимо смисао и значај овога великога празника, јер без Божића не би било никаквог другог празника у току године. Божић је корен, основ свега. Без Божића не би било ни Васкрса, не би било ни силаска светог Духа на Апостоле, ни светог Николе, ни свете мученице Марине којој је овај храм посвећен, никога не би било. Ни нас не би било данас као Хришћана. Ко зна шта би смо били данас, да није било рођења Христовог, да није било празника Божића.

Нека је браћо и сестре срећан и Богом благословен, овај велики и свети пост, данашњи велики празник Оци, и сутрашњи, уствари прекосутрашњи празник Божић-рођење Господа Христа, да нам Он буде вођа и путовођа у нашем животу и да нас прими у Царство

своје небеско, да тамо када одемо одавде са земље да се нађемо са свима светима, и са њима да славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу једносушну и нераздељиву, кроза све векове и сву вечност. Амин!